

Sygn. akt III CSK 184/07

POSTANOWIENIE

Dnia 13 lipca 2007 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Irena Gromska-Szuster

w sprawie z wniosku AS, AS i KS

przy uczestnictwie AS

o przyjęcie do szpitala psychiatrycznego,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 13 lipca 2007 r.,

na skutek skargi kasacyjnej uczestnika

od postanowienia Sądu Okręgowego w K.

z dnia 24 listopada 2006 r., sygn. akt [..],

odrzuca skargę kasacyjną.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 24 listopada 2007 r. Sąd Okręgowy w K. oddalił apelację uczestnika AS od postanowienia Sądu Rejonowego w O. orzekającego umieszczenie uczestnika w szpitalu psychiatrycznym.

Odpis postanowienia Sądu Okręgowego z uzasadnieniem został doręczony uczestnikowi w dniu 24 stycznia 2007 r., zaś skargę kasacyjną od tego postanowienia pełnomocnik uczestnika złożył osobiście w biurze podawczym Sądu Okręgowego w dniu 26 marca 2007 r. W skardze tej, jako wypełnienie wymogu z art. 389⁴ § 1 pkt 3 k.p.c., wskazał, że rozpoznanie skargi kasacyjnej jest konieczne z uwagi na to, że „w grę wchodzi przepisy pochodzące z różnych okresów czasu i wymagają jednolitej interpretacji zważywszy dodatkowo, że orzecznictwo Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości na temat wyjątków od zasady poszanowania wolności każdego człowieka jest bardzo rygorystyczne na korzyść podsądnych” oraz „zachodzi potrzeba wyrażenia poglądu, czy na gruncie ustawy z dnia 19 sierpnia 1994 r. o ochronie zdrowia psychicznego możliwe jest nakazanie podejrzanemu o chorobę psychiczną poddania się leczeniu ambulatoryjnemu na zasadzie interpretacyjnej a maiori ad minus”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398⁵ § 1 k.p.c. skargę kasacyjną wnosi się do sądu, który wydał zaskarżone orzeczenie, w terminie dwóch miesięcy od dnia doręczenia orzeczenia z uzasadnieniem stronie skarżącej. W rozpoznawanej sprawie termin ten upłynął w dniu 24 marca 2007 r., przypadającym w sobotę. Skarga kasacyjna została natomiast wniesiona w dniu 26 marca 2007 r., to jest w poniedziałek. Zgodnie z ugruntowanym stanowiskiem Sądu Najwyższego, tzw. wolna sobota, nie jest dniem ustawowo wolnym od pracy, w rozumieniu art. 115 k.c. w związku z art. 165 § 1 k.p.c. (porównaj między innymi postanowienie SN z dnia 3 grudnia 2002 r. I CZ 167/02, nie publ. oraz uchwałę składu siedmiu sędziów SN stanowiącą zasadę prawną z dnia 25 kwietnia 2003 r. III CZP 8/03, OSNC z 2004 r., nr 1 poz. 1), co prowadzi do wniosku, że skarga kasacyjna uczestnika postępowania została wniesiona po terminie. Skutkuje to jej odrzuceniem na podstawie art. 398⁶ § 3 w zw. z art. 398⁵ § 1 k.p.c.

Niezależnie od tego trzeba stwierdzić, że nie spełnia ona także wymogów art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c. Nie tylko bowiem nie zawiera samego wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, lecz również uzasadnienie skargi w tym przedmiocie nie odpowiada wymaganiom tego przepisu, w związku z art. 398⁹ § 1 k.p.c. Jak wielokrotnie wskazywał Sąd Najwyższy dla spełnienia tego wymogu konieczne jest wykazanie w wyodrębnionym wywodzie prawnym, że w sprawie występuje przynajmniej jedna z okoliczności wskazanych w art. 398⁹ § 1 k.p.c., które w ramach tzw. przedsądu uzasadniają przyjęcie przez Sąd Najwyższy skargi kasacyjnej do rozpoznania. Jeżeli okolicznością tą jest występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego, konieczne jest sformułowanie tego zagadnienia, przytoczenie przepisów prawa, na tle których powstało, wskazanie argumentów prawnych, które prowadzą do rozbieżnych ocen prawnych, a także wykazanie, że jest to zagadnienie istotne, którego rozstrzygnięcie będzie miało ważne znaczenie dla praktyki sądowej. Jeżeli natomiast podstawą wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania jest potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, konieczne jest wskazanie tych przepisów, wykazanie, że ich wykładnia może być różna i budzi poważne wątpliwości, a jeżeli skarżący powołuje się na orzecznictwo sądowe, powinien przytoczyć orzeczenia wydane w oparciu o odmienną wykładnię wskazywanych przepisów (porównaj między innymi uchwałę połączonych Izb: Cywilnej oraz Administracyjnej, Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Sądu Najwyższego z dnia 17 grudnia 2002 r. III CZP 72/02, OSNC z 2003 r., nr 7-8, poz. 92 oraz postanowienia z dnia 16 września 2003 r. IV CZ 100/03, nie publ. i z dnia 7 czerwca 2005 r. V CSK 3/05, nie publ.).

Skarga kasacyjna uczestnika postępowania nie spełnia powyższych wymogów, co także prowadzi do jej odrzucenia na podstawie art. 398⁶ § 3 w zw. z art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c.